

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 08-11-2016

Znak: PNK.I.4130.92.2016

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U.2016.814 j.t. z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

§ 2, zdanie drugie uchwały nr XXXIII/198/2016 Rady Powiatu Ostrowieckiego z dnia 5 października 2016 r. w sprawie ustalenia obowiązujących w 2017 roku wysokości opłat za usuwanie pojazdów z drogi i ich przechowywanie na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu, o brzmieniu „Do pokrycia tych kosztów obowiązany jest właściciel pojazdu w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu, gdy po wydaniu dyspozycji usunięcia ustały przyczyny jego usunięcia”.

Uzasadnienie

Dnia 5 października 2016 r. Rada Powiatu Ostrowieckiego podjęła uchwałę nr XXXIII/198/2016 w sprawie ustalenia obowiązujących w 2017 roku wysokości opłat za usuwanie pojazdów z drogi i ich przechowywanie na parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 14 października 2016 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, że § 2 zdanie drugie uchwały podjęty został z istotnym naruszeniem art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2012.1137 j.t. z późn. zm.) w zw. z art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U.1997.78.483 z późn. zm.).

Przedmiotowa uchwała podjęta została na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania

i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c, oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, o których mowa w ust. 6a. Ust. 5c stanowi, że pojazd usunięty z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1-2, umieszcza się na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i parkowanie. Ust. 2a określa, że od usunięcia pojazdu odstępuje się, jeżeli przed wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu lub w trakcie usuwania pojazdu ustaną przyczyny jego usunięcia. Jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, spowodowało powstanie kosztów, do ich pokrycia jest obowiązany właściciel pojazdu. Przepis ust. 10i stosuje się odpowiednio.

Norma art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym precyzyjnie wyznacza kompetencję rady powiatu, upoważniając ją jedynie do określenia w drodze uchwały wysokości opłat za usunięcie pojazdu i jego parkowanie oraz kosztów wydania dyspozycji usunięcia pojazdu.

Tymczasem w objętej niniejszym rozstrzygnięciem uchwale Rada Powiatu Ostrowieckiego oprócz określenia wysokości powyżej wskazanych opłat i kosztów, wprowadziła także zapis wskazujący kto i w jakim przypadku jest obowiązany do pokrycia kosztów z art. 130a ust. 2a ustawy, co uznać należy za przekroczenie normy kompetencyjnej z art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym. W uchwale postanowiono, że do pokrycia kosztów obowiązany jest właściciel pojazdu w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu, gdy po wydaniu dyspozycji usunięcia ustały przyczyny jego usunięcia.

Zauważyć należy, że poza przekroczeniem upoważnienia ustawowego taki zapis stanowi także niedopuszczalną modyfikację norm ustawowych. Zgodnie bowiem z art. 130a ust. 2a do pokrycia kosztów obowiązany jest właściciel pojazdu, a przy odpowiednim stosowaniu ust. 10i, solidarnie z właścicielem również władający pojazdem, dysponujący nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się w jego władaniu i to tylko wtedy, gdy wydanie dyspozycji spowodowało powstanie kosztów.

Porównanie zapisów ustawy z treścią § 2 uchwały bezsprzecznie wskazuje, że Rada Powiatu Ostrowieckiego zawężyła krąg osób zobowiązanych do uiszczenia kosztów i zmodyfikowała sytuację, w których powstanie konieczność ich pokrycia.

W świetle Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa (art. 7). Co więcej organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych

w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa (art. 94).

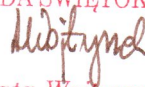
Powyższe oznacza, że każde działanie organu, w tym wypadku Rady Powiatu, musi mieć swoje oparcie w obowiązujących przepisach prawa. W doktrynie i orzecznictwie prawa administracyjnego ugruntowany jest pogląd o zakazie domniemywania kompetencji organu do stanowienia prawa. Normy kompetencyjne powinny być tłumaczone, tak jak wynika to z ich treści, tj. w sposób literalny i ścisły.

Uchwalając akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu a odstępianie od tej zasady narusza związek formalny i materialny między aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok WSA we Wrocławiu z dn. 20.12.2006 r., sygn. akt II SA/Wr 585/06, wyrok WSA w Gdańsku z dn. 9.05.2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12).

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należało, że we wskazanym zakresie uchwała Rady Powiatu Ostrowieckiego naruszyła art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 7 i 94 Konstytucji RP, poprzez podjęcie jej z przekroczeniem ustawowego upoważnienia. Nadto w sposób niedopuszczalny modyfikowała treść norm ustawowych.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Agata Wojtysek